

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: **A. J.**, proti odporkyňi: **Sociálna poisťovňa-ústredie v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o výšku starobného dôchodku a vdovského dôchodku, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre č.k. 19Sd/40/2008-53 z 8. júna 2008, **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

Uznesením krajského súdu bol odmietnutý podľa § 250p opravný prostriedok navrhovateľky z 20. decembra 2007, ktorý podala proti písomnému vyjadreniu odporkyne zo dňa 11. decembra 2007. Uvedené písomné vyjadrenie (čl. 22 súdneho spisu) odporkyňa vypracovala a zaslala navrhovateľke na základe jej podania zo dňa 20. novembra 2007 (č.l. 21 v súdnom spise), ktorým sa obrátila na generálneho riaditeľa poisťovne so žiadosťou o pomoc. Toto písomné vyjadrenie odporkyne však nemožno považovať za rozhodnutie odporkyne, proti ktorému by navrhovateľka mohla podať opravný prostriedok, resp. proti ktorému by sa mohla odvolať. Ustanovenie § 250l ods. 1 OSP jednoznačne zakotvuje, že sudy v konaní podľa tretej hlavy piatej časti OSP rozhodujú o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov. Súdne konanie sa začína na návrh, ktorým je opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu. V predmetnej veci z dávkového spisu odporkyne mal súd jednoznačne preukázané, že odporkyňa nevydala dňa 11. decembra 2007 žiadne rozhodnutie, ktoré by bolo možné napadnúť opravným prostriedkom. Stanovisko, resp. písomné vyjadrenie odporkyne zo dňa 11. decembra 2007 nemá náležitosti rozhodnutia, odporkyňa ním nerozhodovala o žiadnom práve ani povinnosti navrhovateľky a toto stanovisko nemôže podliehať súdnemu prieskumu nielen podľa zákona, ale ani podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Proti uzneseniu krajského súdu podala navrhovateľka odvolanie s tvrdením, že list odporkyne z 11. decembra 2007 je rozhodnutím takmer totožným s rozhodnutím zo 6. októbra 1999. V tomto rozhodnutí bol presný a správny výpočet jej vdovského dôchodku od 5. februára 1996 do 3. júla 1999, dokedy dostávala nesprávny dôchodok. Za toto obdobie sa preto domáhala prepočtu dôchodku tak, aby nebol stanovený strop 3830 Sk, pri ktorom poberala namiesto vdovského dôchodku 1512 Sk len 738 Sk.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, posúdil dôvody odvolania navrhovateľky a dospel k záveru, že krajský súd odmietol jej opravný prostriedok z 20. decembra 2007 podaný proti písomnému vyjadreniu odporkyne zo dňa 11. decembra 2007 dôvodne. Odporkyňa písomným vyjadrením reagovala na opakované požiadavky navrhovateľky vo veci, ktorá už bola súdmi v minulosti rozhodnutá, ako to aj vyplýva z dôvodovej časti uznesenia krajského súdu na strane 2-3. Odvolací súd sa stotožňuje s tam uvedenými dôvodmi rozhodnutia o odmietnutí opravného prostriedku, keďže smeruje proti písomnosti, ktorá nie je rozhodnutím.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdil podľa § 219 OSP. Súčasne odvolací súd poukazuje na rozsudok krajského súdu z 10. mája 2000 sp.zn. 23S 127/00-16, potvrdený rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1 So 258/2000 z 29. mája 2001, z ktorých jednoznačne vyplýva zákonný dôvod krátenia vdovského dôchodku od 5. februára 1996 do 6. októbra 1999 vzhľadom na súbeh starobného a vdovského dôchodku, ktorý v súhrne nemohol prevyšovať sumu 3830 Sk stanovenú zákonom.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. januára 2010

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová